

ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

Ἡ παροῦσα Ἑλληνικὴ μετάφρασις ἥτις συγχρόνως μὲ τὸ γαλλικὸν πρωτότυπον ἐξέρχεται εἰς τὸ φῶς, δὲν ἐγένετο μόνον ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἡ σπουδαία τοῦ Κυρίου Ἐἰχθάλ πρότασις καὶ νὰ παρακινηθῶσιν οἱ λόγιοι αὐτῶν εἰς ὑποστήριξιν αὐτῆς δι' ὅλων τῶν δυνάμεων, ἀλλὰ προσέτι ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς ζῶσα ἀπόδειξις τῆς ὀρθότητος τῶν σκέψεων τοῦ γάλλου σοφοῦ. Ἡ μετάφρασις αὕτη, καταληπτὴ παντοῦ ὅπου ὑπάρχουσιν Ἕλληνες, θέλει ἐνταυτῷ ἐννοηθῇ ἄνευ δυσκολίας ἀπὸ πάντα ἄλλον ὅστις εἰς τὰ σχολεῖα ἐμελέτησεν ὅπως οὖν ἐπιμελῶς τὴν γλῶσσαν τῶν προγόνων των. Ἐπειδὴ δὲ ἡ γλῶσσα αὕτη ἀπανταχοῦ σχεδὸν τοῦ πολιτισμένου κόσμου κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον διδάσκεται, εἶναι ἄρα βέβαιον ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται εἰμὴ ἡ τῆς σπουδῆς ταύτης ἐνίσχυσις ὅπως εὑρεθῇ

λελυμένον τὸ τῆς καθολικῆς γλώσσης μέγα πρόβλημα, ὅπερ ὁ Κύριος Ἐἰχθαλ φέρει ὑπὸ συζήτησιν καὶ ὅπερ ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν πόθον τοῦ αἰῶνος, τὴν ἀδελφότητα τῶν λαῶν, τὴν ἔνωσιν τοῦ ἀνθρωπότητος.

ΡΕΝΙΕΡΗΣ.

Οἱ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετανάσται τῶν Ἑλλήνων προσήνεγκον εἰς τὴν Δύσιν λαμπρὸν εὐεργέτημα, μεταδύσαντες αὐτῇ τὴν γλῶσσαν, τὰ γράμματα, τὰς ἐπιστήμας τῆς Ἑλλάδος, αἵτινες ἕως τότε ἀτελῶς πως παρ' αὐτῆς κατείχοντο. Τρεῖς εἶναι βεβαίως οἱ τοῦ νεωτέρου κόσμου διδάσκαλοι, ἡ Ἰουδαία, ἡ Ἑλλάς, ἡ Ῥώμη· κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ὅμως ὑπὸ μόνῃς τῆς Ῥώμης ἐτελεῖτο ἀμέσως ἡ μύησις αὐτοῦ. Μόλις δὲ περὶ τὰ μέσα τῆς δεκάτης πέμπτῃς ἑκατονταετηρίδος ἡ πτώσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔθεσε τοὺς δυτικούς λαοὺς εἰς ἄμεσον σχέσιν μετὰ τῆς ἑλληνικῆς διανοίας, ὅπως ὀλίγον βραδύτερα ἢ ἐξ Ἰσπανίας καὶ Πορτουγαλλίας ἀποβολὴ τῶν Ἰσραηλιτῶν, συνδυαζομένη μὲ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ Λουθήρου καὶ τὴν μετάφρασιν καὶ τὴν διάδοσιν τῶν Γραφῶν, κατέστησε δημοτικὴν τὴν ἐβραϊκὴν παράδοσιν. Ἐντεῦθεν δὲ ἐπήγασεν ἡ μεγάλη κίνησις ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Ἀναγεννήσεως (Renaissance). « Ἐπειδὴ κατὰ τὰς ἡμέρας μας, λέγει ὁ Λούθηρος, τὰ πάντα ἀποκαθίστανται εἰς τὴν ἀρχικὴν τῶν θεσιν, ὡσπερ ἦτο ἤδη ἡ ἡμέρα τῆς γενικῆς ἀνακαινίσεως, ἤλθέ μοι κατὰ διάνοιαν ν' ἀποπειραθῶ ἂν ἦναι δυνατὸν γ'